

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăni Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni
Numeri singuratici la 20 bani se vând la librăria G. Cârjean în Ploiești

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Judeo-maghiarii și Francezii.

Dăm aci, în traducere fidelă, importantul articol publicat în *La Libre Parole*, din Paris, nr. 30. Maiu n. Articolul, semnat în ziarul francez de „un Român” este scris, cum aflăm, de distinsul naționalist, dl. Vasile Curțius, președintele „Ligei”, secția Bruxelles.

Di Zola, făcându-se executorul mai mult sau mai puțin inconștient al josi-celor manopere ale sindicatului de tradare, a cucerit dintr-o dată admirațiunea jidovimei universale. Printre toate țările, în care „gigerlii” (snobii) intelectualismului, tineri și bătrâni, s’au grăbit să profite de ocaziunea ce li-se oferea ca să reveleze existența lor lunei orbită de stralucirea atâtor ilustrațiuni, nu e nici una, care să fi făcut aceasta cu mai mare tragere de inimă, ca și Ungaria, care este înamolită până în gât în jidovism.

Un fapt, ales printre o mie altele, și care va atinge inima profund sensibilă a dlui Zola, va proba că stimă și admirațiune au Jidanii din Ungaria pentru autorul lui *Pot-Bouille*, precum și pentru dl Picquart, a cărui sabie de onoare avu pățania cunoscută de toți. E „Budapești Hirlap”, care îl dă în vileag.

Jidanul Adolf Grünberg din Oradea-mare, de multă vreme și pentru motive, pe care el le știe de sigur mai bine decât mine, simția nevoia de a-și schimba cu altul numele seu, plăcut și poetic fără îndoială, dar care suna cam rău la urechea patrioților.

Această operațiune nu costă scump în Ungaria. Guvernul maghiar, în dorința foarte laudabilă de a mări cifra oficială a cetățenilor de *rassă maghiară*, așa ca la ocazie să o poată opune cu semeție cifrei celorlalte naționalități, a căror forță numerică el caută să o micșoreze prin toate mijloacele reprobat de statisticianii conștiențioși, a suprimat și taxa, deja foarte mică, de 1 franc 05, ce se plătia până-n anul trecut, pentru schimbarea numelui.

În general, chiar pe vremea când exista această taxă de 1 fr. 05, toți acești *neo-maghiaronomi* erau în realitate scuțiți, căci niște societăți, așa zise de *cultură maghiară* (?), subvenționate din abundență de către guvernul maghiar, nu numai că o achitau în locul lor, dar și și însărcinau se facă toate demersurile necesare. După un raport oficial, în 1897 s’au făcut 1841 schimbări de nume; din acestea, 990 de către Jidani, adică 53%. Și nu trebuie scăpat din vedere, că Ungaria are 18 milioane de locuitori, din cari 800.000 (4 1/2 %) Jidani, cuprinși de statisticele oficiale în cele 6 1/2 milioane de Maghiari.

Jidanul nostru, Adolf Grünberg, era dar de câțiva vreme în căutarea unui nume, pe care putea să și-l ofere fără să-și deschidă punga. Cu toate acestea atâtea nume ilustre se prezentau, din care putea să aleagă, încât jidanul se găsea într-o mare încurcătură. — Se întâmplă atunci *afacerea Zola*, care dădu semitelui ocazia strălucită de a-și realiza dorința și de a trage în același timp ceva profit în ce privește reclama pentru micul seu *Geschäft*. El se numește astăzi — *Adolf Zola*.

Di Zola, adevăratul, va afla cu plăcere, nu se îndoiesc, că în afară de scumpii sei copii, „*La Mouquette*” și „*Nana*”, el mai are acum în Ungaria o rubedenie, care se va însărcina să-i asigure descendența. — Dacă dar în vre-una din zile, un Zola oare-care, în ceartă cu justiția maghiară se va spîrni în înfrudirea sa cu ilustrul pornograf, ca să solicite indulgența judecătorilor, Zola nu are dreptul să se supere decât pe el însuși pentru această compromițătoare legătură de familie.

Relativ la caraghioasa conduită a presei jidovești din Ungaria față de Franța, se pare-că, acolo ca și prin toate părțile,

capii atacurilor au primit cuvântul de ordine, sau cel puțin *încurajări*, dela sindicatul care funcționează la Paris. Ceea-ce este însă sigur e; că publicistul jidan *Raoul Chelard*, — care a scris pentru complotul guvernului maghiar un uvră așa zis de istorie: *La Hongrie millénaire*, în care exaltează contra celui mai simplu adevăr politica falsului liberalism maghiar, și pune, din contră, *luptele naționalităților* în rîndul unor mici certuri fără importanță, — a venit la Budapesta pe la începutul campaniei și că la fiecare din numeroasele conciliabule, ce avea cu ziaristii maghiari, membri ai societății „*Othton*”, corăspundeau atacuri îndoit de furioase în contra armatei și justiției franceze.

Coincidența e, în-ori-ce cas cam curioasă...

Înainte de a termina cred, că nu va fi de prisos să fac o remarcare, care va proba în mod surprinzător, până la ce punct acești buni Maghiari sînt certaiți cu logica și cu bunul simț.

Când *Românii*, supuși Regelui Carol I. au îndrăzneala se ridice glasul în favoarea *fraților lor de peste Carpați*, victime ale opresiunii maghiare, intelectualii din Ungaria, aceiași cari au intervenit cu atâtea nerușinare într-o afacere care privia numai pe Francezi, nu scapă nici-odată ocaziunea de a le spune, că ei se amestecă în lucruri, în care n’au ce căuta...

Această simplă apropiere ne dă măsura inteligenței sau a bunei credințe, a scribilor din presa judeo-maghiară.

Cu toate acestea nu trebuie să ne prea mirăm.

În Ungaria, ca prin toate părțile unde Jidanii au reușit să se instaleze ca stăpâni, populațiunea indigenă căzu sub influența sugestiei învingătorului.

Și dacă presa maghiară a fost și va fi unanimă ca se arunce oprobiul asupra Francei, care se pregătește să scuture jugul jidănesc, trebuie să vedem în aceasta mai mult acțiunea Jidanului dominant, hipnotizator, decât o pornire spontană a opiniei maghiare (?).

E aproape același lucru în ce privește politica de maghiarizare, peste măsură urmărită de toate guvernele, cari s’au perondat la putere în Ungaria.

Ideea chiar a unui *stat pan-maghiar*, în care toate rasele s’ar contopi într’un singur grup maghiar, n’a luat naștere într’un creier pur maghiar; este o utopie, o fantamagorie esențialmente jidănească, așa cum creierul semit a creat multe, adoptată de intelectualii și șovinistii maghiari, începînd cu Kossuth. Singur faptul, că agenții cei mai înverșunați ai acestei mișcări sînt tocmai Jidanii, metamorfozați în Maghiari prin operațiunea mai sus indicată, este destul de instructiv în această privință.

Astăzi, grație dominațiunii intelectuale a elementului semit, acest fals patriotism, această aberațiune șovinistă, este atât de înrădăcinată în creierul maghiar, chiar și în cele mai luminate, încât guvernul maghiar s’a lăsat și se lasă condus încă și astăzi a întrebuița tot felul de *venaxități și voluții față cu naționalitățile nemaghiare*.

A crea pe ruinele fostului regat al Sîtlui Stefan o nouă Palestină cu etichetă maghiară, avînd „*Iudapesta*” drept capitală, — ce vis!

Naționalitățile însă sînt cu totul refractare acestor fantasmi de om bolnav și nu par căsuși de puțin dispuse a se lăsa să fie suprimate. Aceea care resistă cu mai multă vigoare și care dă mai mult de lucru guvernului din Budapesta, este *națiunea română*, și tocmai pentru aceasta ea este ținta loviturilor celor mai răutăcioase, ea are mai mult a suferi de brutalitățile și violențele jidanimei diriguitoare. Muncă percută; jidano-maghiarul întîmpină aci o rezistență de neînvinș.

Această ireductibilitate le este de altfel comună cu aceea a fraților lor din regatul liber, cari, la rîndul lor, au de luptat contra numeroaselor triburi israelite impuse țerei prin o hipocrisie diplomatică, fără de care ar fi mult timp de când nici un Isac n’ar mai răspîndi în aerul munților românești emanațiuni nesănătoase de gheto.

Cu toate acestea, Jidanii, cari au cîntropit aproape toate domeniile economice, n’au reușit să cucerească nici inteligențele, nici inimile Românilor. Și când ne gândim câte ruine morale și intelectuale — în afară de brigandajele lor economice — au grămădit ei în frumoasa noastră Franțe, noi, Români, nu putem decât să felicităm pe aceia cari au condus destinele patrie noastre, că au știut până-n prezent, pe cât a fost posibil, să respingă asalturile, pe care Jidani le-au dat citadelii spirituale a țerei.

Ce voiți, noi sîntem *barbari*.

Facă Domnul, ca Herzl și Nordau, să ajungă a realiza proiectul lor de reconstituire a regatului *Palestinei*, și atunci vom pute în fine să întonăm cu multă bucurie versetul psalmistului:

*Exiit Israel de Egypto,
Domus Jacob de populo barbaro.*

Sibiu, 15 iunie n.

„*Sufletul român*”. *Le Gaulois* din Paris scrie în nrul seu dela 9 Iunie n. următoarele:

„Di *Jules Brun* a ținut ieri la *Boandière* o interesantă conferință. În patruzeci de sonete de o formă impecabilă el ne-a prezentat *sufletul român*, adică o sintesă a istoriei și a legendei Dunărei-de-jos.

Acesta e un debut fericit pentru seria de conferințe pe cari ni-le promite *Aleneul franco-român*, pus la cale prin mijlocirea dlui *Jules Brun*.”

Aminarea Reichsrath-ului este evenimentul ce preocupă întreagă presa austriacă. Deși nu neașteptat, faptul a făcut adăncă impresiune, fiindcă se credea, că ședința de Marți totuși se va mai ține. Dacă nu s’a ținut, e pentru-că contele Thun se temea de tumulturi, ce aveau se urmeze la răspunsul ce trebuia să dea unei interpelări în cauza dela Graz.

E vorba, că *reichsrath-ul* va fi dizolvat. E sigur însă, că nu se va mai întruni până la toamnă. Ș-ul 14 va fi deci de nou regental verei.

Jeszenszky este foarte furios pentru acțiunea desvoltată contra maghiarizării în congregația comitatului Sibiu, de către *Sași și Români*. El publică în *Egyetértés*, tainicul organ guvernamental, un articol despre această acțiune, pe care o numește „*comuna acțiune antimaghiară a Sașilor și Românilor*”. Deși signor Jeszenszky încearcă a batjocori acțiunea și a-și face rîs din ea, se vede că l’a atins foarte la inimă. — Altă-dată vom fi și mai cu atențiune.

Alegerile din Sârbia. Ultimele alegeri din Sârbia au dat următorul rezultat: 193 deputați guvernamentali și anume: 112 liberali, 62 progresiști și 19 neutrați. Dintre radicali a fost ales numai unul, care singur constituie opoziția în noua cameră!

Cu toată această totală învingere a partidului radical se afirmă, că ex-regele Milan nu se simte în siguranță la Belgrad și că de aceea ar ave de gînd să se stabilească cu comănduirea sa în orașul Niș, unde să se înfruntescă și scumpina.

Alegerile s’au făcut cu cele mai extreme violențe din partea guvernului. Armata a fost consemnată în căsărni, și fiecare soldat avea cartușe cu gloanțe, gata să tragă asupra partizanilor opoziției, la cea mai mică mișcare sau opunere din parte-le.

Alegătorii suspecți au fost sistematic înlăturați dela vot cu forța, așa încît se poate zice că n’au fost alegeri, ci o simplă numire

a deputaților de către administrație. Eată cum procedul electoral din Ungaria se propagă în țările din jur. Nu înzădar ex-regele Milan e prieten Ungurilor. A și învățat ceva dela ei.

Ear Ungurii, la rîndul lor, pot fi mulțumiți, căci propagă *cultura în Orient*.

„Congrua” în casa magnatilor.

— Vorbirea l. P. S. Sale Metropolitului

Dr. Victor Mihályi de Apșa.

Cînd îmi iau voe a vorbi la proiectul de lege, ce se află pe tapet, o fac aceasta, ca să-mi motivez votul. Ca arhieru, metropolit al provinciei bisericești gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș, sînt norocos a ave în această casă dreptul a ședea și a vota; nu lăuți deci în nume de rău, că mă restrîng numai la acele puncte ale proiectului de lege, cari trebuiesc considerate în interesul acestei biserici.

Cînd declar umilit, că în virtutea pozițiunii mele nu primesc acest proiect de lege, trebuie să spun și aceea, că dau expresiune numai vederii mele individuale, pentru-că acum nu sînt împuternicit; să declar, că oare respectivii preoți, de cari se îngrijește acest proiect de lege, primi vor ori ba ajutorul oferit pe lângă condițiunile puse de guvern? Cu toate acestea declarînd, că acest proiect de lege nu-l primesc nici măcar în general, mă provoc la acele principii importante și la acele motive temeinice și adănc tăietoare, pe cari Ilustritatea Sa baronul Desideriu Prónay a binevoit a le aduce în contra proiectului de lege; dar nu pot să urmez Ilustrității Sale pe acel drum țepis, pe care a aflat de bine la accentuarea în această înaltă casă, că nu poate fi vorba de paritate, de egalitate de drept acolo, unde biserica catolică cu averea sa cea mare este în stare a statoli congrua preoților sei la un minimum potrivit cu poziția lor, și cînd Ilustritatea Sa a accentuat, că la urmă și averea bisericii catolice este o dotațiune de stat.

Fie-mi iertat, domnilor magnati, să spun, că eu nu determin natura averei după isvorul, din care a eșit, ci după destinațiunea la care ea este chemată, căci dacă considerăm lucrul așa, cum îl consideră Ilustritatea Sa, atunci are drept și rădăcește, și acela, care ar afirma, că ce intră sub titlu de dare în casa statului, este averea singuraticilor contribuenți. Să nu considerăm deci, că de unde a venit averea, ci că ce destinațiune are.

După venite contribuim cu toții pentru prevederea cassei statului, dar ceea-ce a intrat odată acolo, are destinațiune de stat, și nimeni nu o mai poate numi avere privată și nu poate zice, că contribuirea aceea este averea sa, de oare-ce din aceea contribuțiune se acoper cheltuielile acelor scopuri, de cari se îngrijește statul. Tot asemenea, ceea-ce are odată destinațiune bisericească, — aceasta foarte bine o știe Ilustritatea Sa ca curător suprem al bisericii augustane, ceea-ce a fost oferit spre scopuri bisericești, aibă ea ori-ce origine, fie ea fundațiune ori dotațiune: aceea este avere bisericească, și tocmai din acest motiv îmi iau voe a-mi ridica glasul în contra acestui proiect de lege și a constata, că aci nu despre aceea este vorba, ca să ajungem în raport de mai mare afîrnare față cu statul ca ajutor, decât cum am afîrnat până acum, ci în aceea-ce privește biserica gr-catolică, sînt silit a atînge, că pe cînd bisericele amintite în paragraful 3 în schimb pentru un amintit minimum de venit determinat ajung — dacă ajung — într’un raport de afîrnare mai mare, pe atunci biserica gr-cat. în sensul paragrafului 1 fără de nici un ajutor determinat ajunge la aceeași afîrnare, în care cealaltă ajung numai pe lângă un ajutor determinat.

Ilustră casă a magnatilor! Relativ la întregirea venitelor preoțești din bisericile catolice, acest proiect de lege declară, că acea întregire este acum numai sub regulare, și promite, că până nu se va servi această regulare, legislațiunea va lua în budget o sumă separată, în care să se întregască intermal venitele aceloră dintre acești preoți, cari se află în raporturi materiale mai nefavorabile. Așadar, ce va întregi înaltul gu-

vern? Vedeți, că numai acum a binevoit a aminti Excelența Sa domnul ministru, că pentru catolici încă nu este determinat minimumul acela, care trebuie întregit. Întreb deci, că ce fel de congruă, că ce fel de dotațiune voește să facă guvernul ungar prin acest proiect de lege, îndeosebi prin paragraful 1 din acela și deosebit cu privire la biserica greco-catolică?

Au doară vrea, să întregască congrua de 315 fl., ce a fost până acum în Ungaria, asigurînd pe aceia, cari nu au încă venit de 315 fl., că le-o întregeste până la 315 fl.; ori doară vrea, să întregască congrua transilvană, unde se știe, că venitul preoțesc enunțat din partea guvernului face 210 fl.? Aceasta binevoită a o întregi? Așadar, dacă în paragraful prim al acestui proiect de lege nu se determină minimumul de existență pentru preoți, urmarea este aceea, că în acest proiect de lege nu este vorba de întregirea venitelui preoților gr-cat.

Cu toate acestea puterea disciplinară a domnului ministru de culte și instrucțiune publică contemplată în paragrafi 7, 8 și 9 al proiectului de lege pe temeiul, că paragrafi 1 și 2 se pun acolo în paranteză, se manifestă în formă de lege și asupra preoților noștri, tocmai așa, ca și cînd prin proiectul acesta de lege s’ar asigura și preoților gr-cat. un minimum de 1600 coroane la an.

Ilustră casă a magnatilor! Nu vă supărați, că mi-am luat voe a aminti acestea, de oare-ce e vorba despre aceea, că să-mi manifestez convingerea individuală cu privire la acest proiect de lege. Este cu mult mai grea situațiunea, în care a ajuns clerul greco-catolic și cu deosebire clerul transilvan prin procedura urmată față cu el dela anul 1895 încoace din partea înaltului guvern.

Se știe, că clerul transilvan capătă ajutor de stat dela 1863. Dar acest ajutor așa a fost dat atunci, încât, șeful respectivei diocese, Episcop ori Arhiepiscop, în conștelegere cu consistorul seu să-l împartă și să prezente cuitanțele despre ajutorul împărțit.

Pracsa aceasta de drept, continuată de 33 de ani, activată prin prescripțiune legală, Excelența Sa domnul ministru, mărturisesc, că în urma unei hotărîri a consiliului ministerial — a sistat-o pur și simplu și s’a rezervat șieși libertatea împărțirii pe viitor și determinarea sumelor de împărțiri. (Aprobare în stînga).

D-voastră aprobați aceea, că asupra averii bisericești nu biserica dispune!?

Ceea-ce statul dă pentru ajutorarea bisericilor, este contribuție; ceea-ce împlinește patronul sub titlu de drept și datorință patronală, aceea este contribuție, care nu se poate subtrage dela destinațiunea sa. (Dar mai tîrziu, în anii 1895, 1896 și 1897 legislațiunea a binevoit a lua în budget o anumită sumă pentru ajutorarea preoților mai slab dotați. Cu privire la această sumă guvernul actual, — fiindcă aici nu subversează prescripțiunea de 33 ani, — a putut determina, că în ce mod dorește și voește, să împartă acest ajutor. Asta o putea face, dar egala măsură, ce ați binevoit a o accentua aci, pentru noi s’a arătat, nefavorabilă în aceea, că suma votată înaltul guvern nu a extradat-o respectivei diocese, ci el însuși a împărțit-o lista propusă din partea diocesei a revîzuit-o și a dat cui a voit, ear’ cui nu a voit, pe acela l’a apăsă.

Mă rog de iertare, o astfel de procedură, cînd e vorba de beneficiu, cînd respectul nu are alt venit de bani, decât ce a căpătat dela stat, lovește în jurisdicțiunea bisericească, și pentru aceea mărturisesc, că puterea disciplinară a înaltului guvern, contemplată în paragrafi 7, 8 și 9 este degradarea bisericești, într-cît pe servitorii bisericești îi pune sub două feluri de autorități disciplinare.

Eu, avînd deci în vedere scăderea aceea a proiectului de lege, că deși face dispozițiune intermală, nu determină un anumit minimum, cu care voește, să întregască congrua preoților greco-catolici; considerînd mai departe, că proiectul acesta deși nu determină minimumul de existență, totuși supune pe preotul gr-catolic unei noue autorități disciplinare; și după-ce acest proiect de lege stă în contrast cu paragraful 24 al articolului de lege LHI. din 1868, care zice, că formarea de comune noue bisericești și de adunări bisericești,

schimbarea bisericilor filiale în biserici matre și a bisericilor matre în biserici filiale se ține de drepturile exclusive ale confesiunilor; după ce în acest proiect de lege s'au restrâns aceste jurisdicțiuni a bisericilor: eu nu pot primi acest proiect de lege, ca basă la desbateră specială.

Barbaria dela Dol.

Crudeltate de necrezut. — Vânt și furtună.
— Barbaria presei maghiare. —
Numele victimelor. — Cine
agită? — Ca la
zulucaferi!

Lumea cu simțăminte omenești este înfiorată de detaliile grozave ale barbariei comise în Dol. Oamenii se întreabă și ne întreabă uimiți, dacă sunt adevărate detaliile ce am dat despre acest bestial măcel....?

Măcar de n'ar fi adevărate!

Dar' durere, că sînt tocmai așa.

Chiar și o foaie ungurească le-a confirmat și la primul moment le-a apreciat nepreocupată, scriind astfel:

Vieța de om în Ungaria începe să devină în timpul din urmă foarte ieftină...

Gendarmii arată mereu mare aplicare pentru pregătirea băilor de sînge.

Așa se vede, că la aceasta îi încurajează acea goană nemiloasă, pe care puterea a aflat de bine s'o pornească contra a tot ce are aparență socialismului. Recunoaștem, că și poporul trece uneori mîrginile, aceasta însă nu este cauză suficientă de a culca la pămînt oamenii, cum e datina să se facă cu animalul turbat...

Într'adevăr a sosit timpul, ca gendarmia și autoritățile să trateze mai uman cu poporul și să nu recurgă îndată la mijlocul extrem: la pușcă. Cel ce seamănă vînt, seceră furtună!

Așa exclamă „Egyetértés” apreciînd măcelul fîros îndată ce a aflat de el. Dar' în cîrînd vîntul simfoniului uman s'a întunecat la presa maghiară de patima govinismului. Și locul limbajului omeneșc îndată a fost luat de limbajul pătimaș — ungureșc.

Eată unele probe despre barbaria presei maghiare.

Országos Hírlap, organ eminent guvernamental scrie la 12 Iunie, că de mult Românii din Dol erau „magyarellenes”, va se zice nu iubiau pe Ungari.

Și cum era să-i iubească, când în sat aveau un singur Ungur, pe Bereczki, notar, pe care chiar șefii lui maghiari au trebuit să-l dea afară din slujbă pentru fărâdelegile ce săvîrșea... „Mai tîrziu însă — scrie numitul ziar — autoritățile l-au rehabilitat” și fiindcă Românii nu l-au mai ales notar, solicitînd l-a pus el primar peste nefericită comună...

„Zece ani a fost primar al satului — scrie mai departe foaia guvernamentală — în care interval și-a mărit moșia cu 300 jugere”.

Pe lângă acest merit se mai adaogă, că pecaminosul Bereczki „și-a dat toate silințele să introducă și în administrația comună limbă maghiară”!

Dar' barbaria acestei prese revoluționare reese și de prin următoarele rînduri:

„Puțin a lipsit ca gendarmii să împuște și pe popa, tipul cel mai urgisit al satului mic, locuit de Valahii cu sufletul negru”.

Pecătoșenia proprietarului ungur Bereczki, care a fugit acum din comună mai reese și din următorul fapt, spus tot de Egyetértés:

„Acest Bereczki a trăit în continuă ceartă și dușmănie cu locuitorii români ai comunei, și el, contra hotărîrii comitetului comunal, a oprit vitele Românilor să pască în proprietatea lui, deși hotărîul nu e comasat.”

Pesti Napló, publică un raport tendențios, și pune toată vina pe locuitorii români din comună. Vorbînd despre isprava gendarmilor zice, că cei căzuți jertfă sînt:

Vasile Zah, cărnău, care a fost pușcat prin cap murind imediat;

Mitru Bria, curatorul bisericeii, căruia un gloanț i-a pîrîns prin gura și eșind a nimeri și pe tînrul de 18 ani Vasile Bria, în partea de sus a piciorului.

Vasile Fornă, jurat, a fost nimerit drept în inimă.

Ioan Bria în abdomen, eșindu-l gloanțul prin spate. Amîndoi au căzut morți.

Egyetértés comentînd faptul zice, că grima brută comisă la Dol „a amărît

la înfînit poporațiunea păcînică a comunei și e temere acum, că ea va servi de nutrement agitatorilor valahi pentru noue agitațiuni contra Maghiarilor”.

Nu cumva presa maghiară așteaptă ca să tăcem la aceste ne mai pomenite barbarii și atrocități, vrednice de turci și păgîni?

Și, a denunța lumenii civilizate astfel de fapte revoltătoare, comise de organele puterii de stat, este oare agitațiune?

Nu e mai cîrînd agitațiune comiterea lor într'un mod care „amărește la înfînit păcînică poporațiune”?

Toată presa — afară, bine înțeles de cea maghiară — e profund emoționată de fîrosul măcel. Ziarele noastre comentează toate fîrosul măcel, atît de caracteristic al stărilor, în care trăiește chinul nostru popor.

Gazeta Transilvaniei, apreciînd măcelul într'un prim-articol, zice:

„...aceasta ne aduce aminte timpurile dinainte de 1848, cînd cîte un crud nemec maltrata și schiajuia pe bieții sei iobagi, simțîndu-se stăpîn chiar pe viața lor. Dar' pe atunci, cu toate că poporul era sclav, totuși nu se putea petrece un caz de cruzime atît de revoltătoare...”

Astăzi însă trăim în statul constituțional, despre al cărui liberalism și cultură s'a dus vestea și povestea, ajungînd chiar pînă la urechile puternicului împărat al Germaniei. Deci nu trebuie să ne mirăm, că într'un astfel de stat înaintat și stăpînit de o cultură atît de frumoasă, viața de om nu mai are aproape nici un preț, mai ales cînd e vorba de niște țărani români, cari își caută dreptatea față c'un proprietar ungur. Din nenorocire acesta, în ziua de azi, apare tot așa de privilegiat, ca în vremile iobăgiei, cu singura deosebire, că pînă la născă ca cohortă decît cîțiva panduri cu puști și pistoale ruginite, pe cînd astăzi numai pe barba și pe omie sa își găsește asistență de gendarmi regești ungurești cu puști de repetiție sistem nou, cu cari numai unul singur poate să culce la pămînt într'o minută zece țărani „valahi”, cari nu se poartă după placul „domnului” ungur.

În care stat civilizat se mai pomeneste un astfel de procedeu? La Zulucaferi și în Indii s'au mai întemplat asemenea masacrări sumare, dar' fără ca să fie dovedită răsvrătirea poporului nu s'a întemplat nici acolo.

1848.

Cronica anului.

Din România, 15 Iunie.

Străinii din România au de cuget să revolte țărani asupra boierilor, pentru ca sub pretextul rebeliunii să se dea prilej a călca pe pămînt românesc. (Gaz. de Trans.)

Pesta, 15 Iunie.

Comitele Battyányi, ministrul-președinte ieri a sosit din Innsbruck. Despre sancționarea uniunii, deși în Viena se susține hotărît, încă nu știe nimic.

Se zice, că revoluțiunea Italianilor din casarma Carol a fost produsă de cei cari nu voesc să vină Regele la Pesta. (Gaz. de Trans.)

Praga, 15 Iunie.

În 11 l. c. a erupt aci o revoluțiune foarte periculoasă și sângeroasă. Mulți soldați și răsculați au rămas morți. Revoluțiunea a durat 4 zile. (Gaz. de Trans.)

Pesta, 15 Iunie.

Hrabovszky în raportul său către minister între altele zice: »Nu numai granița militară ci întreg poporul dela Srem e răsculat. Ura acestora în contra Maghiarilor crește pe zi ce merge; despre ministerul maghiar și despre legile maghiare nu voesc să audă». Două proclamațiuni ale lui Hrabovszky au fost călcate în picioare. Vre-o 16—17 mii soldați croato-sârbi se apropie către Carlovci unde-i mai așteaptă 5000 ostași cu 8 tunuri, cu cari împreună vor lupta în contra a tot ce e maghiar și pentru împăratul.

(Gaz. de Trans.)

Verona, 15 Iunie.

Treviso și Padua neputîndu-se lupta mai departe cu Austriacii, au capitulat. Generalul Belden se apropie de Veneția pe partea de către uscat. (Gaz. de Trans.)

București, 15 Iunie.

Mîșcarea revoluționară ia întinderi tot mai mari. Comitetul revoluționar, compus din Const. Rosetti, Ioan Ghica, frații Golescu

și majorul Voinescu, propuse Domnului de a se pune în fruntea mișcării. Bibescu însă le răspunde, că încă n'ar fi sosit timpul și vîzînd că adunările din casa lui Rosetti tot urmau înainte, ordonă încetarea lor. (Xenopol).

Răsboiul ispano-american.

În Cuba.

Am amintit ieri, că Americarii debarcați la Guadalupe, pe malul Cunei, s'au înălțat la luptă crîncenă cu Spaniolii. Despre lupta aceasta se mai anunță următoarele: Numărul soldaților americani debarcați a fost de 600. Ei au fost atacați de Spaniolii Sămbătă după amiază și lupta a ținut, cu mici întreruperi, pînă Duminecă la amiază. La primul atac al Spaniolilor, Americanii înăuntru s'au retras, dar' în urmă a înaintat și au atacat pe Spaniolii. În port se aflau năimerisne. Spaniolii s'au scutit în o pădure din apropiere, de unde au deschis un foc violent asupra dușmanului, care a ținut pînă la miezul nopții.

Americanii erau strîmtoși, căci nu se știa orienta. Pe la miezul nopții a sosit în port un încredințat american, care prin reflectori electrici a luminat pădurea în care se aflau Spaniolii. Acum au început atacul Americanii, și Spaniolii, neprimind ajutoare, s'au retras încet, pușcînd meren. Focul a ținut pînă dimineața. Americanii au debarcat pe mal peste 300 de cai și tunuri campestre, de cari încă au început a se folosi. Asemenea au debarcat trupe auxiliare, căci se crede, că lupta se va continua.

Din Madrid se depeșează, că în escadra amiralului Sampson au izbucnit frigurile galbene, un aliat al Spaniolilor.

În Filippine.

Nu se știe pozitiv soarta Manillei. Pe cînd din Madrid se anunță, că deși provincia Manila e răsculată, orașul face o rezistență puternică, pe atunci din New-York, cu același dat, se depeșează, că Manila a căsūt, fără a se ști, că a fost cuprinsă de Doney sau de răsculați. Privitor la aceasta se mai anunță, că armata spaniolă din Manila desertază sau e măcelărită. Acei soldați spanioli, cari rămîn credincioși Spaniei doresc să se servească mai cîrînd trupele americane, ca să fie ocrotiți de furia insurgenților. Trupele americane, cari au plecat săptămîni trecute din San-Francisco, trebuie să sosească în cîrînd în golful Manila. Prima lor misiune va fi protejarea Europeanilor.

Aceste sînt știri din izvor american.

Intervenția.

Svonurile despre o intervenție a puterilor iau mereu mai multă consistență. Se sunește, că Germania va interveni în favoarea Spaniei, în schimbul unor concesiuni în Marea Mediterană.

Față de această știre puțin probabilă, „Daily Telegraph” anunță, afirmativ din izvor sigur, că la inițiativa împăratului nostru Francisc Iosif decurg tratări între cabinetele din Viena, Berlin, Paris și Petersburg în chestia intervenției. La aceasta „Daily Telegraph” observă, că Anglia încă se alătură la această acțiune, dar' numai condiționat, dacă asupra Uniunii nu se va face presiune pentru încheierea păcii și intervenția să nu invoale supunerea chestiei Filippinelor unui congres european.

CRONICĂ

Sibiu, 15 Iunie n.

Căsătorie în familia Coburg. Căsătoria principesei Dorothea, fiica principesei Maria Luiza, el cărei nume a fost atît de sibiuit prin ziare, este fixată pe luna August. Mirele este fratele împărătesei Germaniei, principele Günther de Schleswig-Holstein.

Scolari la împăratul. Primarul Viennei, Lueger, a fost în audiență la Monarhul și l-a rugat să primească omagiul sîcolarilor viennezi. Monarhul s'a învoit. Eată detaliile: Vineri, în 17 l. c., se va aranja, din incidentul iubileului împăratului, cîrînd festiv omagial al sîcolarilor. Vre-o 70.000 de scolari vor lua parte la acest cîrînd, care va fi precedat de herolzi în costume medievale germane. Fiecare școală va eși cu steagul ei, vor merge câte patru școli lângă oaltă în câte șase rînduri. Rîndul dintîiu al sîcolarilor va purta steagulețe, ear' rîndul al doilea al fetelor va purta lănte. Cortejul va fi împărțit după arondamente. În cortej se vor afla mîșci militare, cari vor cănta pe timpul defilației sîcolarilor înaintea împăratului. În fața cortejului împăratesc e ridicată o tribună pentru 800—1000 de cîntăreți. Pe această tribună scolari vor cănta la sîsire și la plecare câte o strofă din imnul poporal. Defilația înaintea împăratului va dura cam o oră. S'au luat mîșurile cele mai serioase pentru siguranța copilor, ca în cas cînd s'ar bolnăvi vre-unul,

să i-se dea imediat ajutorul medical, ear' pe strade să nu circule trăsuri pînă-cînd vor trece copiii pe acolo etc.

Neorolog. Primul următorul anunț funebrel: Subscriși cu inimă înfrîntă de durere aducem la cunoștință tuturor rudeniilor și cunoscuților, că prea iubitul soț, ginere, frate și cumnat Ioan Sopon, notar cercnal în Budatele, comitatul Clujului, magistrul de postă ung. reg., proprietar și membru în comitetul comitatens, după un morb greu și îndelungat, împărțit cu sf. Sacramente, în etate de 45 ani și 12 ai fericitei căsătorii, și-a dat sufletul în mîinile atotputernicului Dumnezeu în Bistrița în casa parohială gr.-cat., în 13 Iunie a. c. Rămășițele pămîntului ale scumpului decedat s'au așezat spre odihna eternă Marți, în 14 Iunie, la 4 ore d. a., în cîmîntul evang. din loc. Fie-i țănta ușoară și amintirea binecuvîntată! Bistrița, la 13 Iunie 1898. Alexandru Szilasi, paroh-protopop gr.-cat. în Bistrița și soția Iulia Szilasi născută Alexi, ca soții. Aurelia Sopon născ. Szilasi, ca soție. Pompeiu Hoeszu, șef-inginer al oficiului de edile în comitatul Clujului și soția Elena Hoeszu născută Szilasi, ca cumnăți. Andreu Sopon, proprietar în Budatele, ca frate și soția sa Nastasia, ca cumnată și familia.

Magnific fiasco. Herczeg Mihály nu mai e rector magnificus. Dar' mai e magnific în multe fiasco-uri ce-l sîng dimpreună cu „Nemzeti Szóveteg”, pe care el o „Kohn” — duce și seduce, cum îi place.

Pe urma lui fiascourile răsăr ca bureții după ploșie, ori-unde se duce: fie între Valahii, ca la Brad, Sas-Sebeș, (patria lui Henteș, Elekes), fie între Maghiarii veritabili, ca la Macău, alias Makó.

Acî a ospitat în Dumineca trecută magnificul actor cu trupa sa de „Nemzeti szóveteg-es” — dar' succesul comediei a fost ridicol de slab, a fost complet — dar' magnific, fiasco!

Eată ce scrie o foaie maghiară, oficioasă, guvernamentală: Arad Közlöny. Ea spune despre actorii vagabunzi ai culturii maghiare:

„...Ieri au fost la Makó, unul din cele mai întinse și mai bogate orașe ale Alföldului, unde fiecare om vorbește și simte ungurește.

În mijlocul lipsei cumplite de insuficiență și al celui mai mare indiferențism au fost siliți să înfînteze — cu chiuu cu vai — „Nemzeti szóveteg”-ul din Makó.

Pe străzi niciări steag, niciări nici cel mai mic semn al vre-unei bucurii.

Civii, în dolmány-uri vinete, stăteau în jurul fântanei artesiane din piață, uitîndu-se cu ochii învîlbiți la străinii cei mulți, dintre care pe unii mai că îi priviau drept executori de dare...”

Halal de voi, apostoli „magnifici” ai culturii și patriotismului maghiar. Vă rid și Valahii dela munte și Ungurii dela pustă!

Oficieri Sârbi la manevre. La manevrele de toamnă, ce se vor ține în Buzias, vor veni din Belgrad patru oficieri sârbi, pentru a asista și a face studiul militar.

Statua lui Makart. Duminecă a fost desvîlirea în Stadspark-ul din Viena a statuei picturului Makart. Toate celebritățile aristocratice au fost de față la această sîrbare. Statua reprezintă pe Makart în haine din secolul XV. și este sculptată din marmură, de sculptorul Tilgner.

Turburări antisemite. Din Kolacince (Galiția) se anunță mari turburări antisemite. Duminecă o mare mulțime de oameni au sîrbit ferestrele dela casele locuite de Jidani, au pîrîns în case, devastînd tot ce le sta în cale. Cîrîmele jidovești au fost jefuite formal. În Macovice mulțimea antisemită a aprins fabrica de spirit, cauzînd pagubă de peste 60.000 fl. La Kolacince s'a recurat miliție.

Alte turburări au fost în Algeria. Antisemiții de acolo au atacat pe Evreii din strada Randou. Mai mulți Evrei au fost răniți cu cuțite. Arabii escitați de antisemiți au ocupat cartierul Randou. Sîrșcitarea e mare.

Ziar ungureșc în limba italiană. Cîrî de cîrînd va apăre în Fiume un ziar în limba italiană. În acest ziar, spun foile ungurești, vor fi apărute interesele maghiarismului și se va propaga prietenia între Unguri și Italiani. Noua foaie va purta titlul „Gasetta del Popolo”. Ea va fi edată sigur de vre-o întreprindere ungurească-jidovească, care vrea să imbecile lumea cu apă rece.

Sîrbări conturbate. Din Brinn se anunță, că sîrbările, cari s'au aranjat acolo în amintirea memoriei istoriografului ceh Francisc Palacky, au fost împedecate și zădărnice de Nemții din Brinn. Sîrbarea s'a desvîlțat în demonstrații naționaliste, cari au turburat liniștea orașului.

Nemții au aflat, că la sîrbare va veni și primarul din Praga Podlupny. Înainte de sosirea trenului, în care se afla Podlupny, gara și jurul gării a fost ocupată de mulțime de popor. Mulțimea a primit pe Podlupny cu injurături și fluierații asurzitoare. Căiva Cehi au strigat „Jos cu Nemții”. La aceasta s'a înverșunat apoi mulțimea și pe

lîngă sîrbături și urlete s'a desvîlțat bătaia formăla între reprezentanții celor două popoare. Podlupny a voit să rostescă un discurs pe Königsfeld, unde era să se țină sîrbarea, dar' vîzînd agitația și mânia publicului, poliția l'a oprit. Seara a și plecat îndărăt la Praga. Turburările s'au continuat toată noaptea. Au sîrbit ferestrele cafelei „Biber”, și Cehii au voit să demonstreze înaintea la „Deutsches Haus”. Poliția însă i'a împărțiat. Demonstrațiile și turburările au ținut două zile. S'au făcut peste o sută de arestări. Multe persoane au fost grav rănite.

Alegerile din Belgia. Zilele aceste s'au ținut în Belgia alegerile de deputați. În provincia Brabant liberalii au învins pe catolici. În Henegau socialistii au cîștigat o mandată, așa încît acum guvernarea provinciei este în mîna lor. În Antwerpen au eșit liberalii. În Genf au învins catolicii. În Namur socialistii împreună cu liberalii au cîștigat dela catolici o cercuri. În Luxemburg au învins catolicii.

Împăratul Germaniei și poliția. Luni, din incidentul aniversării de cincizeci de ani dela înființarea poliției din Berlin, împăratul Wilhelm a invitat tot personalul poliției la palat, unde s'a ținut serviciu bisericesc. După serviciu împăratul a ținut o vorbire însoțitoare polițistilor, și a împărțit între ei mai multe decorații. Totodată a dispus, ca pe chipurile de gală se poarte emblema „In Treue fest — 1848—1898”. În fine a invitat polițistii cu familiile lor la un dineu, ce se va ține zilele aceste în palatul împărețesc.

Pellagra. Cine cunoștea dintre laici înaintea cu câteva luni boala Pellagra. Acum deodată s'a lăit epidemia groznică. După cum sîntem informați, pellagra s'a ivit acum și în jurul Sibiuului, în Poplaca și Rîșinari. Din Rîșinari a fost adus un lucrător cu această boală la spitalul Francisc-Iosif din Sibiu. De altcum s'a constatat epidemia pellagrei în mai multe sate din Ardeal și s'au și făcut pașii de lipsă pentru extirparea boalei. Causa principală din care se naște această boală este sărăcia în alimentare. Boala se începe de obicei cu indispoziție și mîșcarea corpului. Pe părțile corpului, cari stau în directă atingere cu razele soarelui, es apoi pete roșii, cari se umflă, pînă se fac ca beșicile. Aceste beșici produc o mîncîrime groznică și slăbiciune, dureri de cap, de multe ori atacuri vehemente de friguri. În urma acestora slăbește constituția corpului și provin alte boale grele, din cari urmează moartea.

Un ouib uriaș de șerpi. Cîrîm în „Epoca”. În comuna Brebu, lîngă Cămpina, jud. Prahova, pădurea Eforiei în apropiere de sat este un copac mare de fag scorburos. Venind cu vacile dela pășune soția unui locuitor, dădă drumul vițelului să sugă laptele dela vacă. Ea vîzî însă că după câteva sugături vițelul lasă țîța, sare de vre-o trei ori, apoi cade jos mort. Bîncînd ceva femeia, se uită în gura vițelului și vîzî gingiile vinete. Încredințată fiind, că vaca e saptă de șerpi și că din veniul lăsat s'a otrăvit vițelul, ea dădă veste la cățiva vecini, cari ar-mîndu-se cu puști și topoare — au dat vacii drumul, care și plecă imediat spre copacul scorburos. Acolo ajunsă, vaca începu să mîșcească. Din copac se lăsară atunci la vale mai mulți șerpi, unii ajungînd lungimea de 3 metri, ear' ca grosime un picior de bărbat. Locuitorii traseră focuri de puști și isbitură a omorî 5 șerpi, dintre cei mai mari. Copii însă, spre a stîrpi tîbul de șerpierie, au dat foc copacului, arzînd în scorbura de jos mai mulți șerpi, în timp ce cei din scorbura de sus umblau, furnicînd pe craci. Căzînd tul-pina, au eșit din scorbura și erau cu cei de pe craci mai bine ca la 200 mîci și mari, din cari locuitorii Brebeni au isbit a mai omorî vre-o 50, cari au fost îngropați. Au mai căzut din scorbura ca o banită de ouă. Cu toate acestea cei ascunși fluiară și acum, căutînd culcușul și tîrîindu-se peste oule sfîrșimate.

Știri mîrșite. Csirics János, vîndalul mîștrur pietrar din Strigon, și-a omorît hoște nevrasta, lovîndu-o în cap cu un topor.

— În guvernamentul Minsk (Rusia de mijloc) a bîntuit zilele trecute un uragan teribil. Linia telegrafică Varșovia—Mosova este întreruptă.

— Spaniolii au promis 25.000 dolari aceluia, care va aduce viu sau mort pe capul insurgenților din Filippine, Aguinaldo. Tras, fost secretar al lui Aguinaldo, a promis prinderea acestuia.

— În comuna Biot (Francia) s'a dărimat o casă, omorînd vre-o treizeci de persoane.

— Sultanul a agrafiat 25 de Armeni, cari au fost arestați la Van (Asia).

La
Abonament lunar
pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

Invită
Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

Posta Redacției.

Dlul Dr. Zosim Chirtoiu în Câmpeni. N'am putut afla adresa dlui casar al societății „Petru Maior”. După asta poate fi și comunica o înșuși.

Dlul I. E. Pr. în B. Primit. Se va publica — deși e cam străină pentru noi. Trimite și ce ai tradus, și apoi vom hotărî cu trimiteră ziarului.

Dlul Dr. Ter. în Reșița. Primit. Dar spațiul nu ne permite să dăm „Mulțumite publice”, cari totdeauna sunt de un mic interes local și de o mare extensiune. Avem multe multe în restanță. De aceea atragem de nou atențiunea celor interesați, să de taxa cuvenită la administrație, și apoi se vor publica în partea rezervată astorilor de publicații. Altfel veți binevoi a aștepta până le va veni rândul.

Din public.)*

Mulțumită publică.

Ne împlinim o plăcută datorită exprimând și pe această cale adănc simțită recunoștință și mulțumită a „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului” onorabilei direcțiuni și stimabililor acționari ai institutului de credit și economii „Albina” din Sibiu pentru suma de fl. 100, „Auraria” din Abrud pentru suma de fl. 20 și „Bistrițana” din Bistrița pentru suma de fl. 10, votată drept ajutor pentru Reuniunea noastră din cuota de binefacere pro 1897.

Sibiu, 5 Iunie n. 1898.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului”.
Dem. Comșa, Victor Tordășianu,
președinte. secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu este responsabilă.

Tribuna Literară.

O carte de vieri.

„Vieritul sau cultivarea viței de vie”

de

Petru Vancu, învățător.

— Dare de seamă. —

Sub titlul acesta dl Petru Vancu, învăț. în Măderat, lângă Arad, a scos de curând o broșură de 90 pag. cu 37 ilustrații intercalate în text.

Cartea e împărțită în 3 părți principale, în care se tratează, cultivarea viței americane, cultivarea viței altoite, înmiciu viței de vie; ear' la urmă un scurt adaus despre parager, un fel de mașinărie pentru scutirea viilor în contra brumei sau gerului.

În cartea sa harnicul învățător arată: ce trebuie să facă economii, ale căror vii sînt năpăstuite sau chiar pustiite de filoxeră și peronosporă, arată cum se urmează în timpul de față felurile lucrări ce sînt de lipsă pentru aducerea în ființă a viilor de obârșie americană, singurele pe cari filoxera nu e în stare a le nimici, spune cum se face sădirea, altoirea și celelalte lucrări așa cum urmează una după alta, începînd dela rigolare până la cules, îngrijirea vinului etc.

Ilustrațiile numeroase și bine reușite înaltă și ele valoarea cărții, înlesnind foarte mult înțelegerea materialului, ce ea conține. De altă parte, „trăind toată viața într-un finit unde viile se cultivă rațional”, și unde de zeci de ani se fac serioase încercări pentru plantarea din nou a viilor pustiite, autorul „și-a” câștigat teoria și preza în realitate” cu privire la cultivarea viței de vie și prin urmare în această broșură, fiind pus rezultatul unor experiențe (cerări) îndelungate, ea este cu atât mai binevenită și mai prețioasă acum, când viile — acest lucru însemnat de câștig — sînt aproape pustiite în toate părțile.

Ce am avut până acum de acest fel, ca s. p. „Vieritul” din „Economia rurală”, de Stefan Pop, „Curs de vieri”, de D. Comșa, „Despre plantarea și altoirea vii”, de Stefan E. Cucu, publicate în „Economia”, apoi „Manual practic pentru cultura vii și fabricarea vinului”, de V. S. Moga etc., deși în unele din aceste scrieri se tratează multe materii mai pe larg, în o limbă mai fluentă și într-un stil mai netezit, totuși ținînd cont de toate împrejurările noastre prezente și pe temelul avantajilor descrise mai înainte, cartea dlui Vancu este de preferit.

Ca termeni și fraze nepotrivite scoatem la iveală vre-o câteva:

„rigorisarea” în loc de rigolare sau rajolare, „aradicom” — ridicăm, „mărunchel” — mărunchit, „peleag” și „plegug” — pleșug sau chel, „boitași” — butași și botuși, „se desdine” — se desbine, „părgavi” — copți și „părguiți”, „vinul se înfoaie” — se umflă, „se se turgă” — se se tundă, „crengurată” — rămurite, crenguroase, mijloc de „contrapunere” — de împotrivi și a.

Apoi propozițiuni ca următoarele:

*) „Părguiți în foc de soare”, cum zice Alexandri.

„Pămîntul de pe altoi trebuie mărunchel... de câte-ori s'a vîsător acest a format pe deasupra un acoperiment singur... cari se rupă odraslele „date curînd”, în loc de a fi zis: „mărunchit de câte-ori vedem, că a prins scoarță pe deasupra... date de curînd” (pagina 18).

Tot pe acea pagină: „...timpul de punere a altoilor” în loc de: „timpul punerii altoilor” sau „timpul de a pune altoi” sau „timpul de pus altoi”; și tot pe acea pagină: „După ce au răsarit toate mlădițele, atunci...”, acest „atunci”, astfel folosit, numai strică. La pag. 19: „...afiam și cari s'au prins și cari nu”; și „cel dintîiu n'are loc. Mai la vale: „Pentru aceea, în astfel de casuri, trebuie să venim în ajutor, — prin udarea altoilor”. „Pentru aceea” era mai bine să fi rămas nefolosit și în loc de „prin udarea altoilor” să se fi folosit gerundiu: „udînd altoii”.

La pag. 25: „legăm lăstarii altoiți cînd par”, mai bine: „de par”. La pag. 26 „prin timp ploios” și „vîntul absoarbe cel suc”, în loc de „pe timp...” și „...absoarste”. La pag. 29: „bune și apte”, ajunge sau „bune” sau „apte”. La pag. 30: „dar mîndura lor (lăstarii) e slabă”; termenul „mîndura” în limba literară nu se folosește, se zice însă s. p.: „primăvara cînd dă colul ierbei, cînd dau pomii, cînd dă frunza”, folosindu-se cuvîntul „da”, „da” ca verb. La pag. 31: „supernumerare” în loc de cele „de prisos”, ear' alegerea altoilor în verde”, e o expresiune fără nici un înțeles.

La pag. 33: „Boitășit se zice cînd lucrarea de a îngropa etc.”, în loc de „se numește lucrarea de...”. Mai în jos „boitășit de cap” n'are nici un înțeles. La pag. 41: „Cerc se zice cînd lăsa de viile...” în loc de „cerc se numește lăsa...”. La pag. 55: „strugarii să fie mai restănaci”.

La pag. 59: „Vinul cînd ferbe, se rădică” în loc de: „Cînd ferbe, vinul se ridică” și mai la vale: „atunci, dacă e butea cu gaură largă... atunci se se bage”. La pag. 63: „Cu câteva săptămîni după culesul viilor...”, în loc de „La câteva...”. La pag. 64: „Fiind toamna scurtă și nu este timp pentru...”, în loc de: „fiind... și neavînd timp pentru”. La pag. 69: „Nu are acel rezultat ca și gnoiiul natural”, „nu arde ca și cel cald”, „și” în amîndouă propozițiunile n'are loc. La pag. 82: „...lăsînd de capul lucrătorilor ori a vințelului, ca să lucre ei...” încă e o propozițiune neromânească.

Exemple de felul celor înșirate s'ar putea scoate multe din textul cărții; noi am indicat numai unele din ele.

Acum, cînd limba noastră a luat un frumos avînt, cu deosebire în România, și cînd chiar și literatura economică e reprezentată prin scrieri bune ca ale dlui P. S. Aurelian, Dimitrie Comșa, Dr. George Maior, Stefan Pop, V. S. Moga și prin gazete economice bune, fel de fel — nu e iertat să se mai strîcure greșeli limbistice, ca cele arătate aci. De altfel, în fond această lucrare e vrednică de toată lauda și va face un serviciu foarte bun, nu numai țărîmului, ci și inteligenței noastre. La a doua ediție autorul va face bine, dînd cartea cuiva ca să îndrepteze greșelile de limbă. Atunci haina bine țesută și croită a limbii va înălța și mai mult valoarea acestei broșuri, pe care o recomandăm cu toată căldura.

Prețul ei e: 60 cr. (România 1 fr. 50 bani) și se poate procura dela autor.

Informațiuni.

O carte rea și o carte bună. Sub acest titlu Echoul Moldovei din Iași publică un articol literar, recensînd romanul Germinal de Zola și Castelul din Carpați de Verne.

Eată ce scrie despre cest din urmă:

Un alt roman, „Castelul din Carpați”, de celebrul romancier francez Jules Verne a apărut de curînd la Sibiu. Jules Verne n'a fost nici-odată în părțile locuite de Români. Romanul acesta l'a creat fantasia sa nelătească, luînd de basă geografia cea mare a lui Elisee Reclus și comunicatele lui de Gerardo Attila, care călăuzise pe Reclus în cercetările sale printre Români. Fondul științific al „Castelului” sînt cunoștințele fizice despre electricitate în aplicațiunile ei cele mai moderne. Dar el mai are un fond moral, politic, instructiv. Verne combate în acest roman cu mult succes credința deșăartă a poporului român și a tuturor popoarelor — în bălauri și alte creațiuni ale închipuirii, combate alcoolismul și avertisează pe Români despre pericolul, ce-i amenință din partea Evreilor. În privința politică, Verne ni-se prezintă ca un adevărat filoromân. El ne recunoaște originea română, laudă poezia noastră populară și admiră luptele noastre pentru existență. — Originalul a apărut la 1893 și a fost premiat de Academia franceză. Prin conținutul său moral și național este merit a ocupa un loc de frunte în biblioteca fiecărui Român. Acest roman poate fi citit cu folos de tineri și bătrîni, de femei ca și de bărbați. Traducătorul a reu-

șit a-l prezenta publicului român într'un limbaj cât se poate de curat, ear' editura „și-a dat toată silința de a ne oferi o carte frumoasă, hîrtie bună, tipar elegant, ilustrațiuni bine executate, lucrate la Paris. Opera aceasta o recomandăm cetitorilor nostri din toată inima. Ea se poate comanda prin librăriile române din localitate și costă lei 3 50

A. P.

Pictorul Nicolae Bran, compariotul nostru, spun zările din București, a prezentat dlui ministru de instrucțiune al României o prea frumoasă schiță din viața lui Tudor Vladimirescu.

Ministrul a însărcinat pe talentatul pictor să facă un tablou pentru pinacoteca din capitală.

„Albina”, revistă enciclopedică populară, apare în fiecare Duminică în București. Anul I, nr. 35 are următorul cuprins: Dr. Manolescu: Anghina sau difteria. — Gh. A.: Reforma învățămîntului secundar. — I. Ne-nițescu: Albanezi. — V. S. Moga: Ceapa. — V. Gădeiu: Poveste. — D. Ionescu: Oina. — P. G.: Un premiu. — Const. N. Beloiu: Cultura hemeiului. — S. Scriban: Pentru cei-ce se judecă. — P. G.: Biserica Radu-Vodă. — Sîrbările dela 10 Maiu. — Dr. S.: La ce este bună pucioasa. — Sfaturi practice. — Adrese către redacție. — Informațiuni. — Posta redacției.

Ilustrațiuni: Tipuri de Albanezi. — Ceapa. — Biserica Radu-Vodă din București.

„Jurnalul societății centrale agricole din România”. Apare în București la 10 și 20 ale fiecărui luni. Anul VIII, Nr. 16 are următorul cuprins: Înființarea de magazine cu silosuri în stațiunile C. F. R. și introducțiunea clasificării cerealelor, de Maximilian Popovici. — Orfelinatul agricol „Ferdinand”. — Noue cercetări în ceea-ce privește valoarea hrînitoare a alimentelor, de N. Filip. — Cutia cu scrisori. — Recolta grăului în lume. — Informațiuni. — Avis sculptorilor români, de R. Begnescu. — Bibliografie, de M. P. — Diverse. — Buletin agricol. — Buletin climatologic. — Anunțuri.

Bibliografie.

„Liga Română” despre „Luptele Românilor”.

„Liga Română” scrie următoarele despre broșura noastră „Luptele Românilor”:

„Tribuna” din Sibiu a avut buna idee de a scoate în broșură „Luptele Românilor”, o serie de articole publicate în numeroase sale de toamnă de dl Doctor Romanus.

Alte cărți, apărute până acum în chestia națională privesc mai mult actualitatea, pe cînd lucrarea dlui Romanus îmbrățișează într'un breviar trecutul acestor lupte combinîndu-l cu actualitatea.

Sub raportul acesta, ea vine oarecum să completească tot ce s'a scris în chestia națională de vre-o 7—8 ani încoace. În această residă nota cea mai bună și mai înaltă a cărții.

Deosebit autorul, pentru a o face pe cât se poate mai accesibilă a avut grije de a o feri de orice balast plictisitor și a-i da o limbă aleasă. Așa, că expunerea întreagă nu e numai succintă, fidelă și clară, dar ea devine și atractivă.

Aceste calități nouă vor face de siguri ca lucrarea dlui Romanus să fie prețuită pretutindenea. Mai ales înse în România, unde trecutul chestiei transilvane e foarte puțin cunoscut. De aceea o și recomandăm cu toată convingerea și căldura, ca pe unica carte cu darul de a introduce pe cetitor mai comod în deplina cunoaștere a chestiei naționale.

„Naționalitatea”. Societatea noastră „Tipografia” a acos într'o elegantă broșură interesantul studiu de Max Nordau despre „Naționalitate”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor nostri; limbajul frumos în care „Romanus” al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii nostri, căci în „Tribuna” s'a publicat mai înainte. Vorba

era numai, ca interesantele observațiuni originale ale genialului autor să nu rămână resfirate prin atîția numeri de ziar, ci să fie colectate într'un mînușchiu, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a împlinit-o „Tipografia” cînd a retipărit articolul din „Tribuna” în broșura de față. În estensiune de 40 pagini, tipărit frumos pe hîrtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „Tipografiei” soc. pe acțiuni în Sibiu.

La librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află următoarele cărți:

„Memorial”, Arhiep. și Metro-politul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea fl. 1.30
„Doina”, conf. finută la ateneul din Bîrlad, de Măndrescu. — 28
„Critice” 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I și II. a 2 fl. — cr. 4.—
„Poveștile Bănățului”, de Căntana. — 30
„Literatură popor. română”, de Gaster. — 2.50
„Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou”, de Dr. Iuliu Olariu. — 2.50
„Cergitorul”, dramă în 2 acte de Livescu. — 50
„Studii Critice”, de Ghera. Vol. I și II. a 2 fl. 20 cr. — 4.—
„Higiena română”, de Dr. Leo Murășianu. — 1.—
„Izvoade”, de Demetrescu. — 4.—
„Trandafiri și viorele”, de Pop-Beteganul. — 60
„Din Moldova”, schițe de Kozebue. — 1.—
„Floarea din Firenze”, de Livescu. — 50
„Istoria Românilor sub Mihail-Vodă-Viteazul”, de Nicolae Bălcescu. — 2.—
„Trăvnițe”, 10 piese Slovești Vol. I și II. a 1 fl. 50 cr. — 3.—
„Scrierile părinților apostolești”, de Dr. Iuliu Olariu. — 70
„Merinde dela școală”, de Popa. — 60
„Despre influența împregiurării”, de Panait Zosin. — 50
„Memorii din timpul războiului”, de Georgescu. — 88
„Pui de lei”, poezii eroice, de Nenitescu. — 1.—
„ediție de gală”. — 2.—
„Poesii”, de Macedonski. — 2.—
„Copii de pe natură”, de Negruzi. — 1.50

La comanda de din afară se se adagă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Sosiți în Sibiu.

În 15 Iunie n. 1898.

Hotel „Imperial Romanilor”: Wenzel, colonel din Lemberg; Pancel cu soția, pretor din Făget; Fani Erida, actoriță din Brașov; Bacu, oficial din București; D-na Strauss, privatieră, Horváth, oficial de tren, Fuchs, Ungar, din Budapesta, Zintz, Knöpfelmacher, din Viena, Marx din Frankfurt, Iacobi din Cöhl, comercianți.

Hotel „Meltzer”: Vaszilavici din Budapesta, Petru din Vidra, voiajori; Erasmin, antreprenor, Ghyözer, magaziner, din România; Frohmayer, farmacist din Boita.

Hotel „Habermann”: Kadrija Okevicz, Halina Kukavica, Hamida Okevicz, bocceangii din Fota.

Medic român în Karlsbad.

Med. univ.

Dr. Romulus L. Gracianu,

medic clinic în spitalul univers. imp. reg. din Viena (clnica dlui consilier de curte prof. Neusser), specialist pentru morburile interne, medic al asociațiunei pentru îngrijirea studenților morboși din Viena. Protector: Maiestatea Sa Împăratul etc. etc.

Ord. din 1 Aprilie — 1 Octombrie dela orele 6—9 a. m. și dela 3—5 p. m. în „Mühlbadgasse, casa „Schwarzes Ross”.

[899] 32—

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 13 Iunie n. 1898

Sămînțe	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
	dela	pînă	dela	pînă
Grâu				
Bănățene vechiu	75	—	76	—
Grâu dela Tisa	75	11.75	11.85	12.—
Grâu dela Pesta	75	11.70	11.80	11.90
Grâu de Alba-Reg.	75	11.75	11.80	12.05
„Bacica	75	—	76	—
Grâu ung. de Nord	75	—	76	—
Sămînțe vechi ori noue				
Săcără	de nutret	70—74	8.60	8.70
Orz	de vîinars	60—62	—	—
	de bare	62—64	—	—
Ovės	—	64—66	—	—
Cucuruz (porumb)	bînat,	39—41	7.20	7.60
	de alt soi	—	5.80	5.95
Meiu	—	—	5.30	5.35
Hrîșcă	—	—	—	—
Grâu	Sept.-Oct.	11.55	11.60	
Cucuruz	Mart.-Apr.	5.24	5.26	
Ovės	Maiu.-Iun.	—	—	
	Iulie-Aug.	—	—	
	Mart.-Apr.	—	—	
	Oct.	—	—	
Produse diverse	Soiul			
	dela	pînă		
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—	
	roșie	—	—	
Oleu de rap.	rafinat	—	—	
Uns. de porc.	dela Pesta	60.5	61.—	
	dela țeară	—	—	
Slănină	sventată	—	—	
	afumată	62—63.	—	
Săr	—	—	—	
Prune	—	—	—	
Licitar	slavon, nou	—	—	
	bănățene	—	—	
Miere	brută	—	—	
	galbînă străcurată	—	—	
Ceară	de Rosenau	—	—	

Cursul pieții din Sibiu.

Din 15 Iunie n. 1898.

Hărtie-monetă română	Cump.	9.46	vînd.	9.51
Lire turcești	—	—	—	—
Imperial (15 R. aur)	—	18.93	—	19.03
Ruble rusești 100 R.	—	126.25	—	127.20
Galbeni	—	5.53	—	5.63
Napoleon-d'ori	—	9.48	—	9.58
100 Marce germane	—	58.62	—	58.80
Livre sterling	—	11.58	—	12.—

Bursa de Budapesta.

Din 18 Iunie n. 1898.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ „ „ 4%	—	—
„ „ val. cor. 4%	—	100.25
Imprumutul căilor ferate ung.	—	121.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	—	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	—	102.—
Bonuri rurale ung.	—	98.—
„ „ croate-slavone	—	99.—
Obligațiunile desp. regalilor	—	101.50
Imprumut cu premiu ung.	—	156.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	140.—
Renta de hărtie austriacă	—	102.50
„ de argint austriacă	—	103.25
„ de aur austriacă	—	123.50
Losuri austriace din 1860	—	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	—	955.—
„ „ de credit ung.	—	—
„ „ de credit austr.	—	—
Scrieri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	—	102.—
Argintul	—	5.69
Galbeni împărătești	—	5.65
Napoleon-d'ori	—	9.51
Mărci 100 imp. germane	—	58.85
London 10 Livres sterlingi	—	120.—

Bursa de Viena.

Din 18 Iunie n. 1898.

Renta de aur 6%	—	—
„ „ „ 4%	—	122.20
Renta ung. v. c. 4%	—	100.—
Imprumutul căilor ferate ung.	—	122.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	—	101.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	—	121.60
Bonuri rurale ung.	—	98.—
„ „ croate-slavone	—	99.—
Imprumut cu premiu ung.	—	156.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	150.—
Renta de hărtie austriacă	—	102.45
„ de argint austriacă	—	101.80
„ de aur austriacă	—	123.30
Losuri austriace din 1860	—	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	—	955.—
„ „ de credit ung.	—	—
„ „ de credit austr.	—	—
Argintul	—	5.66
Galbeni împărătești	—	5.63
Napoleon-d'ori	—	9.52
Mărci 100 imp. germane	—	58.82
London 10 Livres sterlingi	—	120.—

Bursa de București.

Din 1 Iunie v. — 4 ore p. m.	Casa
Renta rom. per 1875 5%	100
Renta română amort. 5%	97
Renta (Schuldverschreib)	09
Oblig. de stat C. F. R. 6%	—
Renta rom. Rural. conv. 6%	100
Imprumutul municipal 5%	97
Scrieri func. rurale 5%	—
Idem urbane 7%	—
„ „ 8%	102
„ „ 9%	87
Banca Națională (100 lei vârs. Intr.)	1468
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vârs.)	420
Soc. de Asig. Naț. (200 lei vârs.)	467
Soc. rom. de reasig.	118
Soc. rom. de con. (250 lei vârs.)	106
Oblig. Casei Pensiunilor	280
Agio	—

Avis!

Subscribul prin aceasta am onoare a aduce la cunoștința on. public călător, că cu 1 Maiu st. n. am preluat

Restaurațiunea dela tren în Piski

(linia Tövis — Arad)

unde voui servi în fiecare zi dela orele 4 dimineața cu mâncări gustoase și beuturi bune pe lângă prețurile cele mai moderate. Serviciu prompt.

Pentru binevoitorul sprigin mă rog

[1286] 2-3

Piski, în 1 Maiu 1898

Cu toată stima

Gustav Koss jun.,

restaurateur de tren, Piski.

Hârtie

pentru
scrierea de model la examen
(Propise)

se află de vânzare la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.
100 bucăți 65 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de
Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografiei“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Lupta pentru drept

de
Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de
Teodor V. Păcățian.

Prețul 1 fl. v. a.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— fiecare Român,

— luptător pentru

— dreptul național.

Mare alegere

Anunț de deschidere!

Am onoare a aduce la cunoștința p. t. publicului, că am deschis în piața de aici **Piața-mică nr. 2**, în localul mai înainte Anton Demeter o

prăvălie de manufactură și mărfuri curente

sub conducerea domnului Anton Demeter.

Cea mai mare alegere în stoffe moderne pentru haine de dame.

cretone, zephyre, batiste, satine, ploișe și umbrele cu gust, garnituri de pat și masă, perdele de lână și dantele, paplome de mătășă și saten în calitate cea mai bună. Albituri de domni și dame, mănuși, ciorapi, dantele și tot felul de articoli de modă.

Sunt în poziție de a da toți articoli mai susnumiți cu **prețuri foarte ieftine**, pentru-că eu mi-am procurat lucrurile direct din primele fabrici din Viena, Moravia, Silesia, Bohemia. — Pentru dese vizite se roagă

cu toată stima

Josef Goldstein,

Sibiu, Piața-mică nr. 2.

[961] 19—

în tapete

„**TIPOGRAFIA**“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„**Iubire**“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50

„**Dan**“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75

„**Dan**“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nr., editura Carol Müller 1896,

2 volume à 32 cr. 64 cr.

„**Din goana vieții**“, ediția III. (1895) fl. 1.75.

„**Din goana vieții**“, (Biblioteca pentru toți, 3 nr.), edit. C. Müller 48 cr.

„**Icoane sterse**“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.

„**Un an de luptă**“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

— **Cel mai nou volum de nuvele:**

„**În vîltoare**“, nuvele, editura Mișcoșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„**Tipografia**“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„**Tipografia**“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile

profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „**Librăria**“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „**Die Aromunen**“, (Macedo-Români).
Vol. I. „**Land und Leute**“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
2. Vol. II. („**Volksliteratur**“), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
3. „**Vlach-Meglen**“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., 4 cu ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
4. „**Die Sprache der Olympo-Wallachen**“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
5. „**Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsoa**“, conținând lucrările lui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români:
„**Primul raport**“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
„**Al doilea raport**“, (1895) de 224 pag. costă 2.80
„**Al treilea raport**“, (1896) de 332 pag. costă 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Românii inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „**Tipografiei**“, societate pe acțiuni.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Biblioteca populară a „**Tribunei**“

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie albă
de epistole — alături de
cu plicuri în casete.

Dictionar

român-german și german-român.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu.

Strada Poplăcii Nr. 15.